

Мили наши Съотечественици!

Въ чистито то царуване на великия Прѣобразова-
телъ на Отоманскѣ тѣ Дръжавѣ — Султанъ Махмуда
слѣдъ шестдесѧти и пятигодишни усмирилъ житѣя
политикъ на Фенеръ: да съсылѣ и истреби всяко на-
родно въспоминаніе и да задуши всякихъ народихъ свѣсъ,
труубата на пробужданіе то въструби ясно и сило и
надѣлъ наше то, изморено огъ дѣлговременныи тѣ Фенер-
скыи яремъ, Отечество, и ако ся съгласимъ съсъ нѣ-
коги отъ наши тѣ учены Съотечественици, кои то сѫ
прѣимали на живо участіе въ възрожденіе то на на-
шій тѣ Народъ, че това възрожденіе ся е начицло пра-
вилно отъ прѣдъ тридесѧти и пять години, ный ще
раздѣлимъ това врѣмя на двѣ Епохи: Въ първѣ тѣ е-
похї, т.е. въ продълженіе на двадесѧти и пять години,
въздигахї ся Бѣлгарски училища на разны мѣста въ
Отечество то ни, печатахї ся Бѣлгарски книжки и раз-
виваше ся отъ день на день мысъльта за изгонваніе
на Гърци тѣ, кои то, освѣнь гдѣ то тѣпчаяхї всичко, що
е наше Народно, бѣхї довели нашій тѣ злочестъ Нар-
одъ още и до крайна безнравственность. Това стре-
мленіе на Народъ тѣ къмъ просвѣщеніе то и освобож-
девеніе то му отъ оразный тѣ яремъ на иниородно то ду-
ховенство слѣдува полегка, мирно растинѣ и ся продъл-
жии до послѣдни тѣ години на царуване то покойнаго
Султанъ Меджида.

Въ тѣхї първѣ епохї на Бѣлгарско то възрож-
дѣніе, ако и да ставахї демонстраціи противъ гърциз-
мътѣ по нѣкои мѣста, като въ Търново и Свищовъ въ
врѣмѧ то на Митрополита Аданасіа, и въ Пловдивъ въ
врѣмѧ то на Митрополита Хрисантѣ; и тѣзи заявенія